

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dissertatio Philologica De Sepultura Josephi Patriarchae

**Carpzov, Johann Benedict
Ibbeken, Rudolph**

Lipsiae, 1697

§. XIII

urn:nbn:de:bsz:31-10271

chem farati estis me vivum, restituite ossa mea in Sichem. Nec defunt, qui Patriarcham idololatriæ, ad quam Ægyptii fortè reliquiis suis abuti possent, transferri inde ossa & in patria sepeliri iussisse putant. Raschi iis, quæ superius adduximus, & hoc sub Jacobi persona addit: **וְשָׁלַח עִי מִצְרַיִם** & ne faciant ex me Ægyptii idolum. Quod cum de Josepho Chrysostomum docuisset Cornelius à Lapide *Comm. in Gen. L, 24. p. 346.* confirmet, ne Ægyptii memores beneficiorum ejus, eum pro more suo facile ex hominibus deos appellent, corpus jussu haberent in impietatis occasionem; valebit hæc ratio contra reliquiarum cultum Pontificium *non àvδγωμν.* Tantum enim abest, ut translatio harum reliquiarum illi patrocinetur, ut potius ex intentione Sanctissimi Patriarchæ fortissimè destruat.

§. XIII. Movent insuper Rabbini circa hoc mandatum quæstionem de tempore, cur translationem in tempus emigrationis diu post seculum futura, differri, neque statim à morte sua fieri voluerit Josephus? Raschi: **וְלִמְרָא לֹא הִשְׁבִּיעַ בְּנֵי שִׁישַׁאוּהוּן לְאָרֶץ כְּנַעַן מִדְּכֹוּר כִּי שְׁבִיעַ יַעֲקֹב אָמַר יוֹסֵף אֲנִי שְׁלִיט הָיִיתִי בְּמִצְרַיִם וְהָיָה סֵפֶק בְּיָדִי לַעֲשׂוֹת אֲבָל בְּנֵי לֹא יִנְחָוּם מִצְרַיִם לַעֲשׂוֹת לְכַךְ הִשְׁבִּיעַם**: *Sed quare non adjuravit filios suos, ut statim se efferrent in Canaan, eo modo, quo Jacobus statim post mortem suam efferri voluit? Dixit Josephus: Ego Dominator fui in Ægypto, adeoque vix concessuri sunt Ægyptii filiiis meis, ut id faciant. Propterea adjuravit illos, ut cum liberati olim inde emigrabunt, tum demum corpus suum simul exportent.* Tantundem R. Abarbanel: **לֹא צִוָּה יוֹסֵף אֶת אֶחָיו שְׂמִיד אַחֲרָיו מִוֶּתוֹ יוֹלִיכֵהוּ לְאָרֶץ כְּנַעַן לְפִי שִׁדְעָה שְׁלֵמָה יִתֵּן פְּרֵעָה מִקּוֹם וְלֹא רִשׁוּת לָזֶה אֱלֹהֵי שִׁיבְרָה**: *Non mandavit Josephus fratribus suis, ut statim post mortem suam se educerent in Canaan, quia noverat, non permissurum hoc Pharaonem, qui velit potius, ut in Ægypto sepeliretur, in memoriam magnificentiæ, & meritorum ejus.* In quo diutino temporis spatio, quo expectandum fuit inde usque à mortè Josephi, antequam reliquie transferrentur, rationem querit R. Aben-Esra, cur **וְהִזְכִּיר עֲצָמוֹת כִּי כָל הַבָּשָׂר וְחֵזֶר יָרוּם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וְרֵיחַ יִשְׁאַר בְּשָׁנִים** Meminit tantùm ossiam, omnis enim caro & cutis generat vermes & fetida fit, ut intra paucorum annorum decursum ossa saltem

tem *refidua mancant.* Id tamen mali sibi ipsi improvidâ honoris paterni violatione Josephum attraxisse, atque his mandati verbis agnovisse, Talmudici fingunt in *Gemara Mass. Sot. p. 312. edit. Wagenf.* אמר רב יחזקיה אמ' רב מעני מיה נקרא יוסף עצמות בחיו מפני שלום מיחה בכבוד אביו דהוה אמרי ליה עכרך אבינו ולא R. Judas dixit ex ore Raf: Cur de Josepho adhuc vino adhibetur vox Ossa? Quia non prohibuit honoris paterni (violationem.) Dicebant enim illi: Servus tuus pater noster, quod nec vetavit, nec minimum quid regessit. Aliter ad hanc de tempore quaestionem respondet Augustinus, seu quisquis autor est operis de mirabilibus Scripturæ, lib. I. cap. XV. Tom. III. Opp. fol. 346. cujus verba vel ideo non omittenda videntur, quod sententiam ex Hebræorum traditione quadam haud dubie hausit: Josephus, inquit, in *Egypto moriens, statim post mortem debet ad paternum sepulcrum noluit, sed in Egypto interim sepultura locum suscepit, & postea de ossibus suis pergenti de Egypto populo mandavit, dicens: Efferte ossa mea vobiscum hinc. Quare ergo alter ad sepulcrum Abraham in terram re promissionis protinus portatur, alter adhuc in terra Egypti quandoque deportandus sepelitur? Jacob namque pequaquam externe gentis sœminis, nisi is quæ de Mesopotamia secum venerant miscebatur, idcirco ad paternum sepulcrum integro corpore post mortem statim debebitur. Joseph vero Assenetz Photifaris Sacerdotis Heliopoleos filiam uxorem accipiens, externo sanguini fuerat mixtus, & ideo post mortem in extraneo terra limo conditus est. Ad terram autem postmodum re promissionis vebit voluit, dum primitus in Egypto conditus fuit.*

§. XIV. Sufficiant ista de *Mandato*, de quo præter opinionem copiosius egimus, non tamen, quod speramus, sine causa & minus congruenter, cum illud potiore argumenti partem absolvat, & quicquid restat, ad executionem mandati, sit referendum. In hærebimus interim distributioni nostræ, sic tamen, ut parcius reliqua perstringamus. Ad antecedentia ergo pertinet (2.) *Mors Josephi*, quam non multo post oppetiisse videtur, non quod statim eo momento, quo mandatum de sepultura dederat, diem suum obierit, sed quod inter utrumque, temporis intercesserit spatium non adeo magnum. Nihil enim rerum inter utrumque terminum gestarum narratur. Neque de morte ipsa, aliud Moses memorat, quam quod anno ætatis centesimo & decimo ob-